DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 11den FEBRUARY, 1826. N. 6

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee.

Fiscaal's Kantoor, den 10den February 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 17 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Mengelingen.

De *London Packet* van den 11den November behelst een artikel uit Romen, waarin gemeld wordt dat eenige weken geleden de beroemde Champollion in de dagbladen van Italien had aangekondigd, dat hy op nieuw een werk zou uitgeven betrekkelyk eenige punten van de al oude geschiedenis, welke hy uit de Hierogliephen had ontcyferd Op den bepaalden dag der uitgave verscheenen vele letterkundigen by die boekverkoopers, aan wie de aflevering toevertrouwd was; doch hier vernamen zy dat het drukken van het aangekondigde werk verboden was.— Men heeft vervolgens vernomen dat het werk van Champolion geschiedkundige ontdekkingen behelsde, van gebeurtenissen die voorgevallen waren, vóór den tyd dat de Godgeleerden stellen dat de zondvloed heeft plaats gehad, waardoor het gansche menschelyk geslagt behalve Noach en zyn huisgezin zyn omgekomen. De Katolyke geestelykheid vreezende dat dit werk afbreuk zou doen aan de waarheid van de Mozaïsche geschriften, beeft daarom het drukken van hetzelve belet; en het is te vreezen dat deze geestelykheid al de oude fragmenten van papierrollen op het Museum te Turin zal doen verbranden, om alle verdere geschiedkundige nasporingen voor te komen.

De beminnaars der geschiedenis echter hopen, dat het in Protestantsche landen zal toegestaan worden het werk van C. in het licht te geven. De waarheden van den godsdienst zyn geheel onafhankelyk van de geschiedenis; het geloof aan God en aan eenen beteren toekomst voor de deugdzamen na den dood, die hoofdwaarheden van het Kristelyke geloof, steunen op zulke vaste gronden, dat de echtheid of onechtheid der geschiedkundige byzonderheden die Moses ons nagelaten heeft, niets toe of afdoen om deze gronden te bevestigen of te ondermynen. De Heer C. heeft echter aan de geschiedenis der aloudheid veel nadeel gedaan door zyne voorbarigheid, om zoodanige ontdekkingen in een geheel Katolyk land als Italien is, rugtbaar te maken; hy had alles voor zich moeten behouden tot dat hy al de papierrollen te Turin ontcyferd had en dan derzelver inhoud bekend maken in Geneve of eenige andere naburige Protestantsche stad, welker regering al te zeer overtuigd is, dat het opdelven der gebeurtenissen van de gryze oudheid uit den afgrond der vergetelheid, geen het minste nadeel aan het Protestantsche Christendom kan toebrengen.

Onlangs viel in een der koningryken van Oost Indien een Aeroliet neder, waarby eene zware uitbarsting plaats had, welke de inwoners van die plaats zeer verschrikte. De Braminnen van deze gelegenheid gebruik willende maken om het bygeloovige volk, in hun denkbeeld van het bestaan van bovennatuurlyke verschynselen, meer en meer te versterken en daardoor hun voordeel te bevorderen, verklaarden allen, dat de Aeroliet een geschenk van Brama was, en dat men hetzelve in hooge waarde moest houden. Ten gevolge hiervan werd er een tempel gebouwd waarin de steen als een afgod nedergelegd werd; en sints door het volk aangebeden en offerhanden toegebragt. Korten tyd hierop, kwam een Engelsche reiziger door die plaats, hy kreeg kennis van deze gebeurtenis en wenschende in het bezit van den steen te geraken, wist geen ander raad, dan tot de volgende list toevlugt te nemen: Hy ging dan by den Nabob en deed hem gelooven, dat het vallen van den steen een slecht voorteeken was, dat dezelve afkomstig was van den boozen geest, en dat zoo de steen langer op het land bleef, dat er de pest ongetwyfeld zou heerschen. De Nabob geloofde alles gaarne en zeide dat hy reeds dacht dat het geene goede voorteeken was en wenschte dat de steen uit het land kon weggevoerd worden. Toen wist onze reiziger zich dezen wensch ten nutte te maken, en zeide dat hy deze moeite op zich wilde nemen, wanneer hy Z. M. een dienst daardoor kon bewyzen; en zoo bereikte hy zyn doel, om den steen naar zyn land over te brengen, welke in Europa door bekwame scheidkundigen ontleed geworden is; en men heeft bevonden dat dezelve uit dezelfde bestanddeelen bestaat, als die welke in Europa gevallen zyn.

Een koopman te Parys liet onlangs een annonce in de dagbladen van die stad plaatsen, waarin hy aan het publiek te koop aanbood, eene soort van zeep, welke de deugd bezat om de baard schoon af te krygen, zonder dat men noodig had, zich van een scheermes te bedienen.— Een aantal menschen kochten van deze zeep, om de goed koop en om de gemakkelyke hoedanigheid van dezelve te ondervinden; zy kregen ook hunne baard schoon af met slechts het aangezicht met deze zeep te wasschen. Men onderzocht den aard van deze zeep en er werd bevonden, dat zy hoofdzakelyk te zamen gesteld was, uit het *gezwavelde geele Arsenicum*, hetzelfde welke de Turken gebruiken om hun hoofd kaal te krygen en welk by hun als een cieraad beschouwd wordt. De menschen die zich nu van deze zeep bediend hebben, bleven baardeloos, wyl de haartjes der baard met wortel en al uit gevallen waren en werden in het gezelschap der dames niet weinig uitgelagchen.

In het beschaafde Turksche ryk, hetwelke zoo krachtdadig door het H. Verbond in den stryd tegen de Grieksche Kristenen voorgestaan wordt, heeft de volgende wyze van straffen tegen de brood bakkers plaats: Een brood bakker wanneer by zyn brood ligter maakt, dan het bepaalde gewigt, hetwelke hetzelve moest houden, moet gedogen dat men van zyn ligchaam even zoo veel vleesch afsnyde, als er aan het gewigt van de brooden ontbreekt. De beul die het vonnis uitvoert, is hierin zoo behendig, dat hy zelden of ooit een stuk te meer of te min af snydt, maar meest altyd het bepaalde gewigt.

UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Karlsruhe, 23sten *Juny*.—Alhier is een nieuw reglement afgekondigd, betrekkelyk den Israelitische eeredienst. De voornaamste bepalingen van hetzelve zyn als volgt;

„De rabbynen, en by derzelver ontstentenis de onderliogen der gemeenten, zyn gehouden den eeredienst in de synagoge en buiten dezelver muren te bezoeken. De rabbynen zyn verpligt, altyd in de synagoge te verschynen tot het waarnemen van den dienst. Alle afzonderlyke synagogen en godsdienstige byeenkomsten zyn verboden. Er zullen uitzonderingen worden daargesteld voor hoog bejaarden en zieken Het zwarte bord zal, overal waar hetzelve nog bestaat, worden afgeschaft, even gelyk alle straffen, die tot de godsdienst oefening betrekking hebben. Men zal ophouden, de kerkelyke bedieningen in de synagoge, zoo als by voorbeeld, het regt om de wet uit de ark te nemen, om de wet voor te lezen enz., aan de meestbiedenden te verkoopen. De rabbynen en onderlingen der synagoge zullen, en wel de eerstgenoemde door aanbevelingen in hunne redevoeringen, trachten, een einde te stellen aan het heen en weder slingeren met het ligchaam, gedurende de gebeden, en aan het spreken der gebeden met al te luider stemme. De jonge lieden zullen tot het nalaten daarvan opgeleid worden, en die gewoonte zal verboden worden aan de zangers en aan hen die de gebeden opzeggen. Alle oneerbiedige houding wordt, gedurende den dienst, verboden. De plegtigheid om den godloozen *Hamen* op het Purimfeest dood te slaan, wordt ten strengste verboden. Ook zal men geene kinderen, beneden de vyf jaren, in de synagoge mogen brengen. Alle onbetamelyke scherts, welke de jonge lieden zich somwylen in de synagoge veroorlooven, den dag bevorens of wel op den dag zelven van sommige feesten, benevens het onderling uitdeelen van lekkernyen, hetwelk de vrouwen gewoon zyn te doen, wordt scherpelyk verboden. Sommige der godsdienstige plegtigheden moeten verzeld gaan van eene Duitsch redevoering over eenigen Hebreeuwschen tekst, en in welke de bedoeling dier plegtigheden wordt uitgelegd. Lykredenen zullen niet anders plaats hebben, dan ten verzoeke der bloedverwanten en tegen betaling. Op de sabbatdagen moet, na de voorlezing van het bepaalde gedeelte der Wet en van een kapittel uit de Profeten, eene Duitsche redevoering gehouden worden.

Livorno, 12*den Oct*.—De *Spectateur Oriental*, welke hy de opening van den tegenwoordigen veldtogt, *Ibrahim* Pacha voorstelde als een volmaakt veldheer, welke door zachtheid en goedheid de Moreoten zoude onderwerpen, bevestigt thans in zyn blad van den 14 September No. 198, dat *Ibrahim* in de binnenlanden van Morea alle steden en dorpen verwoest heeft, en wel om dat zulks zyne staatkunde vorderde.

Trieste, 1*sten Nov*.—Uit Napeli di Romania schryft men in dato den 5den September, dat Tombasi, Conduriotti en de zoon van de ryke Babelina eene aanzienlyke somme gelds hebben byeengebragt om de Grieksche vloot te vergrooten. De Grieksche regering had van haren agent by het Grieksche comité in Londen, depeches ontvangen, waarin hoop wordt gegeven dat lord Cochrane de Grieken zal te hulp komen, en dat de generaal Lallemand naar Amerika gezonden is, om aldaar twee fregatten te koopen en voor de Grieken uitterusten. Men heeft veel verwachting van deze hulp.

Parys, 9*den Nov*.—Ook te Fernambuk, in Brazilie, heeft men eene inschryving ten gunste der Grieken geopend. Reeds hebben de kooplieden aldaar, 900 fr. aan het huis Laffitte, gezonden.

Weenen, 10*den Nov*.—De Porte, de groote diensten erkennende welke de onder koning van Egypte in het uitroeyen der Grieken bewyst, en het nut hetwelk zy nog van hem kan trekken om Griekenland ten onder te brengen, heeft een agent naar Alexandria, in Egypte, gezonden, om Mehemed Ali de verzekering van den Grooten Heer te herhalen dat alle provincien welke de Egyptische troepen zullen bemagtigen, onder het bestuur van hem Mehemed Ali, zullen blyven. Deze agent heeft tevens den wensch van den Grooten Heer te kennen gegeven, dat de magt welke in Egypte disponibel is, mogt worden aangewend tot het bemegtigen van de voornaamste Grieksche eilanden in den Archipel, als Hydra, Spezzia en Samos.

Den 3den February 1826.

NAAR AMSTERDAM,

Zal in den loop dezer maand vertrekken

DE BRIK

DE COURIER van Zaandam,
Kapitein Peter Schackel.

Voor Vracht en Passagie, vervooge men zich ten Pakhuize van

J. C. JANDROEP.

February 10, 1826.

FOR NEW YORK,

The fast sailing brig

DESPATCH,
J. Teshero, Master.

Will sail shortly. For Passage only, having fine accomodations, apply to

J. DE SOLA & SON.

The Public is hereby cautioned against trusting the crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignees.

Den 2den February 1826.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executrice en Executeur over den Boedel van wylen den Heer J. G. G. SCAR BOW, zullen op Donderdag den 23sten dezer by Publieke Opveiling op zeer goede voorwaarden doen verkoopen een Plantagie door de wandeling van Engel genaamd, gelegen in de Oost Divisie Derde District, als mede eenige Meubelen, Huisraad, een party Kalk en Dakpannen, &c. Wanneer iemand aangaande de voorwaarden eenige inligting begeerd, kan hy zich ter verkryging hiervan addresseeren by den Executeur.

Dew. J. G. G. SCARBOW.
G. VOS J. Z.

Den 2den February 1826.

DE Administreerende Weesmeesteren namens het Collegie van de Wees Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer dezes Eilands, als aanvaard hebbende den insolventen Boedel van wylen MARTEN SERVO en deszelfs huisvrouw IGNEES MARTEN; zullen op den 23sten dezer by Publieke Opveiling doen verkoopen den opstal van een huis, gelegen aan de Overzyde dezer haven in de 4de Wyk, huis No. 225; benevens eenige Meubelen, &c.

Den 27sten January 1826.

VERMITS de Compagnieschap bestaan hebbende tusschen THS. JUTTING & J. H. APITSZ onder de Firma van APITSZ & Co. met ultimo December 1825 is opgehouden en vernietigd geworden, zoo worden al de genen die aan hen mogten verschuldigd zyn, by deze verzocht om zonder uitstel aan gemelden Heer TH. JUTTING die met de liquidatie hunner zaken belast is, hunne rekeningen te komen afbetalen; en daar ten overvloede van heden af, nog drie maanden tyds tot dat einde zal verleend worden, zoo zullen tegen al de nalatigen zonder uitzondering, na verloop van den hierby bepaalden tyd van uitstel, middelen van regten gebezigd worden; terwyl een iegelyk die van hen iets te vorderen hebben, verzocht wordt, zyne pretentie ten spoedigste inteleveren.

APITSZ & Comp.

Den 27sten January 1826.

DE ondergeteekenden maken by deze aan het Publiek bekend, dat de Yzer Winkel, eertyds geëntreerd hebbende onder de oude Firma van APITSZ & Co. door hen met primo dezer maand voor hunne rekening is overgenomen, en onder de Firma van JUTTING & DE VEER zal worden voortgezet.

TH. JUTTING & ABM. DE VEER, JR.

Lyst der sedert den 3den tot den 10den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Anna Kornelia Lindbergh	Simon de Portes
Susana Pieter	Francisco dela Rosa Bocanegra
Louza Sile	Augistin Camille
Fransisco Medina Besden	Aseñabi Lopes
Maria Martha Ogenia	Felipe Casanoba
Manuel Fejeda	Nicaela Elisabet Matias
Nanneth Michel	Manuel de Mena
Maria Maksie	Fieliepa Sentavo
David Pontilles	Jose Suares
Lena de Graf	Jose Maria Morilles,
Fermie	Quin fille madame Dort
D'Englade	Leas Antica
Tomas Villanueva Truzillo	Maria Felipa Homes
Andreja Hogen	C. Henriquez Moron
Maria Louisa	Benjamin Levy
Maria Begtoria	Rita Raders
Nono Feryra	Manuel Damaso de tapia
F. Vanderlinde	Maria Elena Calvo
Maria de Cias	Alvertina de Leon
Dorothea Evertz	Francisca Jordan
Nienzia Pinedo	Ann Elisabeth Smith
J. F. Everts	Dew. J. M. de Hazeth
Maria Madalena Veaka	Abraham Dixon
Johanna Evangelister	Franc. Folean
Martin Molero	J. Sanchez Artinga
Martina	Maria Clementina
Licos desa Cova	Willem Laz Fanetto
Lorenso del Castillo	Bregieta Marie
Ramon Fernandes	Lelli Moetio Arrinchie Sirair
Maria Pinoda	Maria Helena Jelies
Catryn Koeiman	

Curaçao den 10den February 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

Den 10den February 1826.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende Doktor in medicynen, voornemens zynde, binnen korten tyd naar het Moederland te vertrekken, roept by dezen al den genen op, die iets van hem te vorderen hebben, om vóór of uiterlyk den 20sten dezer hunne betalingen te komen ontvangen; en verzoekt aan den genen die aan hem mogten verschuldigd zyn, om zonder uitstel binnen boven gemelden tyd hunne rekeningen te komen afbetalen,

H. TEN HAM.

Den 10den February 1826.

JAMES RUSSEL brengt mits dezen ter kennisse van het Publiek en van zyne Vrienden in het byzonder, dat hy op Donderdag den 16den dezer ten 9 ure des voordenmiddags, door den Heer A. DE MEZA, in de Stads Hotel by Publieke opveiling zal doen verkoopen, een party Huiscieraden, Elegante Schilderyen, Likeuren, &c.

February 10, 1826.

JAMES RUSSEL begs to inform the Public and his Friends that on next Thursday the 16th inst. at 9 o'clock A. M. will be exposed at Public Sale at the City Hotel a Parcell of Furnitures, Elegant Pictures, Liquors, &c. by A. DE MEZA.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—FEBRUARY.

4.	schip	Charleston, Hitchkock,	New York
6.	golet	Dorothea, Evertsz,	Aruba
7.	brik	Juan Victoria, Rah ff,	Maracaybo
	bark	Aimable Soledad, Noguera,	Coro
	golet	Dos Amigos, Ramone,	dito
	brik	Despatch, Teshero,	New York
	golet	Florentina, Dacosta Gomez,	Coro
8.	bark	La Prospera, Rekwester,	St. Jans baai
	golet	Eclipse, Jones,	Chagres
9.	——	Anita Hansen,	Coro
10.	——	Desalo, Berger,	Puerto Cabello
	bark	Maria Manuela, Fernandez,	Camarebo
	golet	Yram, Rossignol,	Coro

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

4.	golet	Cornelia, Müller,	Puerto Cabello
8.	——	Gysbertha, Debrot,	St. Martha
	——	Dorothea, Evertsz,	Aruba
10.	——	Chaterine & Jane, Masson,	New York
	——	Pettrell, Rogers,	dito

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 12den February, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Op verleden Zaturdag is van deze haven naar La Guaÿra en Puerto Cabello vertrokken, Z. M.'s brik de Kemphaan, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Rÿn. De Kemphaan is door tegen stroom en zware winden genoodzaakt geweest om Dingsdag des middags binnen deze haven terug te keren, ten einde eenige reparatien aan de tuigen te doen. Des Donderdag morgens is dezelve weder uitgezeild naar hare bestemming.

Wÿ hebben met de vaartuigen die sedert onze laatste, van de Vereenigde Staten alhier aangekomen zÿn, eenige Nieuw Yorksche nieuwspapieren ontvangen, uit dewelke wÿ eenige korte uittreksels gemaakt hebben, welke onze lezers in dit nummer zullen geplaatst vinden.

In het NieuwYorksche nieuwspapier van den 3den Januarÿ lezen wÿ, dat er een brief is ontvangen te Port-au-Prince, van Hamburg, waarin gemeld wordt, dat het gouvernement van de Hanzee steden, de onafhankelÿkheid erkend heeft, van de Republiek van Haÿti; en dat hetzelve benoemd heeft, tot konsul generaal van die Republiek, den Heer Weber, gekommissioneerde koopman te Port-au-Prince.

Verder lezen wÿ in dezelfde kourant van den 6den, dat een kapitein Hilÿer, van de Lucinda, komende van Smirna, op den 9den November, eene Oostenrÿksche brik gesproken had, en door haren kapitein is berigt geworden, dat de nieuwe expeditie tegen de Grieken op den 19den Oct. van Alexandrie vertrokken was, bestaande uit 120 zeilen, zoo fregatten, brand en transportschepen, met 30,000 man troepen aan boord.

Uittreksel van eenen brief uit Havanna, gedagteekend den 20sten December 1825. —" De lang verwachte expeditie is hier op den 18den dezer aangekomen, bestaande uit de fregatten Iberia, Lealtad en Perla, en de brik Vengador, met negen transportschepen onder derzelver konvooi, hebbende 1500 man troepen aan boord. Een der schepen met 910 man aan boord is nog niet aangekomen; en men zegt dat 700 man te Porto Rico geland zÿn. Twee fregatten de Iberia en Lealtad zÿn nieuwe en zware schepen, gemonteerd met vÿftig stukken geschut elke en zÿn zeer schoone vaartuigen. Twee oorlogs brikken zÿn op heden vertrokken, om het schip hetwelke gemist wordt optesporen. De aankomst van deze vloot heeft het gouvernement nieuwen moed ingeboezemd."

Nieuw York, 17den Jan.—De Uitgevers van de Nieuw Orleans (een nieuwspapier) voorspellen dat de gebeurtenissen van dit volgende jaar, de planters van Cuba zullen noodzaken om naar de Vereenigde Staten te emigreren; en zÿ beginnen reeds aanzoek te doen ter erlanging van permissie om hunne talrÿke slaven mede te brengen.

Wÿ hebben getrokken uit de St. Thomas Courant van den 4den dezer het volgende uittreksel van de Londensche Kourier van den 26sten December ll.:

Petersburg, 9den Dec.—Deze hoofdstad is in den diepsten rouw gedompeld, door de aankomst van een Kourier, met de droevige tyding van het overlyden van Zyne Majesteit den Keizer van Rusland, op den 19den November (1sten December) te Taganrok, aan eene ontstekende koorts. Terstond na de aankomst van de kourier, vergaderden de keizerlyke familie, de raad en de voornaamste officieren van den staat in het paleis. De Groot Hertog Constantine is tot Keizer geproklameerd geworden met den titel van Constantine I. en, allen te zamen, de Groot Hertog Nicholas aan het hoofd van de guardes, hebben op den 27sten November (9den Dec.) den eed aan den nieuwen Monarch afgelegd. Z M. de keizer is nog hier niet aangekomen.

VERDERE UITTREKSELS VAN NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Rome. 8sten Oct.—Alhoewel Z. Heil. de Paus zich eenigzins beter bevindt, vreest men echter voor de waterzucht. Men zoude een beroemd geneesheer uit Boologne herwaarts doen komen om over de ziekte te raadplegen. De zieke had een weinig gerust en een weinig voedsel gebruikt.

Konstantinopel, 10den Oct.—De Oostenrykscbe Internuntius, de heer van Ottenfels, en de Fransche gezant graaf Guilleminot, hebben in de laatste tyden verscheidene conferentien met den Reis Effendi gehad. Het gedrag van de Fransche agenten in de Levant doet zien, dat Frankryk zich openlyk tegen de Grieken verklaart, en dezelfde staatkunde volgt als Oostenryk. De beide gezanten hebben veel invloed by de Porte, en hebben dezer dagen bewerkt dat er een bevel genomen is ten opzigte van Moldavien en Wallachyen, waarby alles in die prinsdommen op den ouden voet zal hersteld en de laatste Turksche troepen zullen terug ontboden worden. Den 4den dezer is dat bevel uitgevaardigd, en men gelooft nu dat, tengevolge daarvan, de Russische minister spoedig alhier zal verschynen.

Men heeft nadere berigten omtrent den brand welke den 20. September te Smirna gewoed heeft, ontvangen; dezelve luiden anders als die uit de *Spectateur Oriental*; het blykt dat de brand met het kwaadwillig oogmerk is veroorzaakt, om gedurende de verwarring te rooven en te plunderen.

Omtrent de verdere operatien van *Ibrahim* Pacha duurt de onzekerheid voort. Men begint intusschen alhier te gelooven dat de zaak der Grieken in dit jaar nog niet zal beslist worden. De Ottomanische vloot lag op den 29 September nog te Alexandrie, en was dus nog niet uitgeloopen. By het Egyptische leger dienden vele Franschen generaals als *Boyer*, *Livron*, *Gouden* en vele andere verdienstelyke officieren, welke veel tot het organiseren van het Egyptische leger hebben bygedragen. Die leger wordt op 48 á 50,000 man gedisciplineerde troepen berekend, daaronder begrepen die welke naar Morea zyn gezonden.

Madrid. 13den, Oct—Tusschen onze ministers heerscht by voortduring het grootste misverstand. De heer Cruz heeft echter zyne dimissie genomen, en zal zich naar Frankryk begeven.

Morgen is het de verjaardag des konings; doch alle hoop om op dien dag de amnestie te zien verschynen, is wederom verdwenen; daarentegen zal er eene groote uitdeeling van kruizen en linten plaats hebben.

De expeditie naar Ferrol, is eindelyk in zee gestoken; dezelve wordt in de Hof Courant de schitterende expeditie genaamd, alhoewel dezelve slechts bestaat uit nog geene 3000 man, waaronder 500 landloopers, welke gepresl zyn, en even als de andere troepen, ongewapend, naar boord zyn gebragt.

Trieste, 13den Oct—Men spreekt van de op handen zynde aankomst van den heer *Stratford Canning* te Konstantinopel, alwaar hy, naar men wil, over de zaak der Grieken zal handelen.

Weenen, 18den Oct.—Men verneemt alhier met genoegen dat het Engelsche hof de onzydigheid tusschen de Turken en de Grieken zal blyven bewaren, en alle hulp en toevoer naar Griekenland verboden heeft. Ook verzekert men dat de Engelsche comodore Hamilton, welke tot zoo vele klagten van de zyde der bevelhebbers van onze marine in den Archipel heeft aanleiding gegeven, zal terug ontboden worden, dewyl zyn gedrag in Engeland zeer gelaakt wordt. Alle zwarigheid is door deze tyding uit den weg geruimd.

Den 10den Nov.—De instructien door de

Porte aan hare bevelhebbers in Moldavie en Walachye gezonden om met hunne troepen achter den Donau te trekken, zyn te Jassy en Bucharest aangekomen, en men verwacht thans spoedig het vertrek der Turksche troepen uit die prinsdommen. De Grieken van het Fanar te Konstantinopel, welke uit hunne balling schap zyn terug geroepen, zyn op nieuw in hunne bezittingen in die prinsdommen hersteld. Deze gunstige maatregelen door de Porte genomen, kan men toeschryven aan de nabyheid van den Keizer van Rusland en de Russische troepen aan de Turksche grenzen, en aan het verlangen der Porte, om met Rusland in eene goede verstandhouding te blyven.

Napels, 26sten Oct.—Men verzekert dat de bevelhebber van het Amerikaansche eskader, commodore Rotgers, zeer te onvreeden is over de weigering welke by van de Porte ondervonden heeft, nopens de vaart van Amerikaansche schepen door den Bosphorus, en dat hy deswege, een bedreigenden brief aan den Reis Effendi geschreven heeft.

Frankfort, 29sten Oct.—In eenen brief van den Italiaanschen graaf Pecchi, uit Morea geschreven, vindt men het volgende verslag omtrent de Grieken:

" De Grieken, aan wie onder het Turksche bewind, zekere kleedingsdragt verboden was, welke alleen als onderscheidingsteekenen door de Turken werden gedragen, als by voorbeeld een tulband met een wit lint, een groene cas tan, enz., gelooven thans hunne onafhankelyk heid niet beter te kunnen toonen dan hunne oude meesters na tevolgen; zoo gelykt de vergadering van het Grieksche gouvernement veel naar een Divan.

" De uitvoerende magt is zamengesteld uit 5 leden en een secretaris. De president Conduriotti en de secretaris Maurocordato, waren afwezig. Botatzis, vice president, zat met de beenen kruisseling over elkander in de vergaderzaal. De andere leden welke met eene half Turksche en half Grieksche constume gekleed waren, rookten hunne pypen en vermaakten zich.

" Condoriotti is uit Hydra geboortig, en wordt door het volk niet bemind om dat hy in den laatsten veldtogt niet gelukkig is geweest. Ook beschuldigt men hem dat hy zyne landgenooten, de Hydrioten, te veel toegedaan is.—Botatzis is van het eiland Spezzia, en even als de president zeer ryk. Het is een uitmuntend vaderlander; doch hy is bejaard en heeft geene ondervinding van zaken.—Mauromichelis, het derde lid der uitvoerende magt, is uit de provincie Maina, het zuidelykste van Morea; hy spreekt even als Botatzis niets dan Grieksch. Spiliotakis is ook een Moriont en Colletti een Albanees; deze laatste was geneesheer by Ali Pacha en is in Italie opgevoed; het is een groote intrigant.

" Maurocordato is in het Fanar geboren, zynde het Grieksche kwartier te Konstantinopel; hy spreekt vlug Fransch, en zyn omgang is aangenaam en geestig. Hy is in 's Lands zaken zeer bedreven en is voortvarend; doch de wyl hy beter de pen, dan den degen kan voeren, heeft hy weinig invloed by de Grieken.

" De ministers zyn geen lieden van gewigt. Het wetgevende ligchaam is uit 80 leden te zamengesteld; er bevonden zich 50 te Napoli. Zy waren slecht gehuisvest, doch zy hielden hunne zittingen met veel waardigheid. Notaros, hunne president, is een Moriont en zeer bemind. Spiridion Tricupis is hunne beroemste spreker of ersteur."

Men verneemt dat het Noord-Amerikaansche eskader, onder bevel van den comodore Rogers, den 12. in de haven van Napoli di Romania is aangekomen. De leden van het Grieksche gouvernement hadden zich aan boord van dien bevelhebber begeven, en waren door hem met veel onderscheiding ontvangen geworden. By hun vertrek werden 17. saluut schoten gedaan, gedurende welken tyd de Grieksche vlag werd opgeheschen. De commodore Rogers had ook een bezoek by de leden van het Grieksche gouvernement afgelegd, en was toen door 60 officieren van zyn eskader vergezeld geweest.

De Grieksche troepen hadden voor hem gedefileerd. Men wil dat er onderhandelingen tusschen het Grieksche gouvernement en den comdore Rogers zyn geopend, met oogmerk om een handelsverdrag tusschen de beide republieken tot stand te brengen. De Vereenigde Staten hebben sedert eenige jaren de noodzakelykheid ingezien om een Amerikaansch Etablissement in de Middelandsche Zee te hebben; en men zegt thans dat het Amerikaansche gouvernement zes fregatten ter dispositie van het Grieksche gouvernement wil stellen, indien het aan het eiland Milo, aan Amerika wil afstaan.

Uit New York schryft men, dat het Mexikaansche gouvernement eene zamenzwering heeft ontdekt, aan welkers hoofd zich eenige geestelyken bevonden, wiers oogmerk was, om don Carlos tot Keizer van Mexico uittoeroepen De meeste opperhoofden waren onder escorte, naar Mexico gezonden.

Petersburg, 1sten Nov.—Eene keizerlyke ukase staat aan alle kooplieden toe, welke uit hoofde van uitstekende diensten of vaderlands lievende daden, ridder order ontvangen hebben, voor zich en voor hunne nakomelingen in den Russischen adelstand te treden, zelfs wanneer zy hun beroep als kooplieden voortzetten.

Trieste, 5den Nov.—Een vaartuig in 10 dagen van Zante alhier aangekomen, brengt de tyding mede, dat de Turksch Egyptische vloot uit Alexandrie is uitgeloopen en den 19. October zich in de wateren van Kandia bevond; de Grieksche vloot was naby het eiland Santorin. Het is dus waarschynlyk dat wy spoedig belangryke tydingen zullen ontvangen.

's Gravenhage, 14den Nov.—In de zitting van de Tweede Kamer der Staten Generaal van heden, werd gelezen eene Koninklyke boodschap, gedagteekend Amsterdam, den 2. dezer, ten geleide van eene concept wet, ter voorziening in de geldelyke behoeften van 's Ryks overzeesche bezittingen, benevens eene memorie van toelichting, in welke die behoeften, en de middelen om daarin te voorzien, ontwikkeld zyn.

We copied from the St. Thomas Times of the 4th inst. the following extract of the London Courier of the 26th Dec. last:

Petersburg, Dec. 9.—This capital is plunged into the deepest affliction, by the arrival of a courier with the melancholy news of the death of his majesty the Emperor of Russia, of an inflammatory fever, at Taganrok, on the 19th of November (Dec. 1.) Immediately on the arrival of the courier, the Imperial Family, the Council of State, and the principal officers of state, assembled in the Palace. The Grand Duke Constantine was proclaimed Emperor by the title of Constantine I. and, all together, the Grand Duke Nicholas at the head of the Guards, took the oath to the new Monarch the 27th Nov. (9th Dec.) His Majesty the Emperor is not yet arrived here.

LONDON, November 11.

Paris, Nov. 5.—The *Quotidienne* favours the world with a laboured argument to prove that now is the time to attack England! The reasoning is most curious. England is the tyrant of the seas. Her maritime domination can only be overthrown by the united fleets of France and Spain. But in order to furnish Spain with means to play her part effectually in this grand alliance, it is absolutely necessary that her Colonies, or the greater part of them, should be restored to her—that they should be placed under a generous and enlightened administration—and that the activity which they now display in revolutions and insurrections should be directed to improvements in agriculture, manufactures, and commerce. When all this is done, "then Spain will have quickly acquired a Navy, which united with that of France and some other States, will be able to rescue the Continent from the maritime oppression of England."

November 16.

Corfu, Oct. 18.—A report is spread that Miaulis, having convinced himself that the Turkish and Egyptian fleets were united in the Port of Alexandria, and were preparing to sail to convey new supplies of troops and ammunition to the Morea and Acarnania, had filled with stones several vessels lately captured, and sunk them at the entrance of the Port, thus preventing the enemy from coming out.

Lisbon, Oct. 28.—Private letters from Rio Janeiro contain news on two other subjects of the highest importance. The one would lead us to believe that the Emperor Don Pedro will immediately make a voyage to Europe to offer personally his homage to his august father, and to cement still more his reconciliation with him after the great act of insubordination which secured to him the Imperial Crown of Brazil; the other, that the English having accepted those conditions which the American Republics had wished her to undertake, to bring to a termination the discussions pending between the Government of Brazil and that of Buenos Ayres, respecting the territory of Monte Video, Sir, Charles Stuart had commenced the negotiations on this subject with a great probability of success.

November 18.

Paris, Nov. 13.—The *Ami de la Religion et du Roi* contains another diatribe against the Netherlands, which it accuses of having embraced the Liberal party, of giving all places to Protestants and Freemasons. These calumnies are odious. The *Ami* gives the initials of several persons who, it says, are of the party of the Freemasons in the Ministry and in the Parliament. Such accusations against Foreign governments appear to us very extraordinary, though they are accounted for by the Charter being revolutionary, and the doctrines of Bossuet heretical.

LIVERPOOL, Dec. 19.

THE MONEY MARKET.

An indescribable gloom was diffused through the city yesterday morning, by the knowledge of the fact, previously suspected, that the house of Sir Peter Pole, Thornton, and Co. of Bartholomew lane, bankers, did not opened for business. This house was among the most considerable in London, the firm being agents for no less than forty-seven provincial banks. As soon as the event was rendered certain, which was at nine o'clock, when the presentation of checks takes place, many persons assembled on the Exchange to inquire into the causes which led to it, and to learn if the credit of any other houses had been placed in danger. Some persons were base enough at this juncture to profit by the alarm which the countenances of the inquirers betrayed, to spread openly reports of other failures, mentioning without reserve the names of the most respectable firms, with the view of producing by the alarm a further depression of the funds; and such was the state of mind in which the hearers were placed, that no report, however absurd, failed to obtain implicit belief. At about eleven o'clock the alarm had reached its height, and so great was it, that men evidently felt as if all that was stable in the property of merchants or bankers was about to be involved in ruin. Some circumstances, however, transpired shortly afterwards, which tended very much to moderate the general agitation. The amount for which Messrs. Pole, Thornton, and Co. have failed has been variously stated, and there probably exists no date at present in which any just estimate can be formed; but we have reason to believe that their deficiency does not exceed £200 000.—Their customers in general are not supposed to have had very large balances in their hands.—It ought to be observed, since the declaration can no longer be injurious, that this is the house adverted to on a former occasion, as having received assistance from the Bank, on laying before the directors such a statement of their affairs as was admitted at the time to be satisfactory. The amount advanced by the Bank is said to have been near £300 000, and that sum, it was alleged, would be sufficient to secure the house against any future danger. In a week from that time, the firm has suspended its payments. The letters from the country brought intelligence of two failures of provincial banks, but their circulation is said not be extensive.—that of Dobson and Co, of Maidstone. The latter was one of the agency banks of Messrs. Pole, Thornton, and Co. An extraordinary number of country bankers from all parts of England were in town yesterday, either for the purpose of procuring specie and Bank notes as a protection against a run on them, or to ascertain by their own observations the state of affairs among their London friends. Several of them were to be seen in most of the leading banking-houses, anxiously waiting their turn for an interview with the principals. The heads of nearly all the London houses are as regular and constant in their attendance during this unsettled state of the money market as any of their clerks, so frequent are the applications to them for supplies of specie and Bank notes for the country. This gloom without doors, and the events which produced it, were sensibly felt at the Stock Exchange. Such was the pressure to effect sales of Exchequer bills, that those securities not only fell to an enormous discount, but the brokers who deal in them, who are few in number, became so much alarmed that they closed their books, and actually refused for a short time to engage in any transactions whatever. At that period the current quotations were 50s. discount, but some purchasers at that price having appeared in the market, the brokers took courage, and business went on as usual. The discount afterwards fell to 60s., and even on those bills for which money may be obtained at a day's notice at the Exchequer, the discount was 25s.: in other words, a holder preferred receiving his £100 *minus 25s.* to day, rather than wait till to-morrow to receive his £100 in full. This state of things lasted so long only as was necessary to effect those sales to which persons having large money transactions to conduct were necessarily compelled. The discount on Exchequer bills was diminished to 35s., and Consols for the account rose to 83½, at which price business closed. The Bank Directors, it is said, rejected very few of the foreign bills presented to them yesterday to discount. Such, however, is the extraordinary want of confidence without doors, that rich individuals accustomed to employ their money in discounts, refuse nearly all accommodation, even to first rate paper, and the consequence is truly dreadful to those who held that which possesses inferior credit. It is entirely useless to the owners, who would probably offer in vain £10 000 in nominal amount to obtain the loan of £1.000. It is common to hear of men worth £100,000 asking the loan of £1,000 or £2,000 as a personal favour, on what would be termed, at any other period but this, unexceptionable security. Indeed, in most cases it is not the character of the security which is considered, but the impossibility of procuring money at all. Next to the want of confidence, which has all along acted and is still acting most fatal, as a chief cause of the existing distress, may be classed the diminution of their resources by the London bankers to assist their country connexions, which makes them absolutely unable to give that assistance which their town friends have been accustomed to expect at their hands.

NEW YORK.

January 7.

Athens, Sept. 18.—The Greeks availing themselves of a Spanish vessel going from Ceramania to Egypt, for the purpose of showing either their generosity or their self congratulation, have sent to Mehemed Ali about sixty Arabs, taken prisoners in different places, and the pilot whom they decoyed on board their ships by the Russian flag, and put into the fire ship which they sent into the port of Alexandria.

An officer has arrived here from Napoli, who has been sent to teach the troops the European discipline.

January 18.

An expedition for Montevideo, composed of two frigates and several sloops of war and transports, with about 2,000 troops, sailed from Rio Janeiro November 20th. It was reported that a privateer was fitting out in the River Plate, with a commission from the Patriot General Lavalleja.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, Nov. 15.

In reading the French papers of the present day, we seem to be looking back through a vista of two hundred and fifty years, to the era of St. Bartholomew. It is true that the faggot and stake are not called into operation; but the spirit which directed the employment of these ancient weapons of ecclesiastical authority appears to flourish in immortal youth. The *Courier Francais* of the 14th gives the history of a prosecution instituted by the public officer against *sixteen women, two children*, and one man, detected *flagranti delicto* in the enormous offence of reading the New Testament, in a private house, at ten o'clock in the forenoon. The prosecution ended in the conviction of all the offenders, who were fined (the children among the rest) in the mitigated penalty of fifty francs each.

It is impossible to ascribe the system of which this prosecution is an example, to any other motive than honest bigotry on the part of the king; for surely there is no one object which that Monarch can hope to obtain by such a system, if it be not the favour of his priests, or as these dangerous counsellors teach him to believe, the favour of Heaven;—for what purpose of philanthropy or of kingly ambition can he hope to serve, by plunging France again into the darkness of the sixteenth century. Is it the national greatness of the kingdom committed to his sceptre, which he would cultivate? He has Spain before his eyes to teach how little the suppression of knowledge and the despotism of a priesthood, like that which he would raise in France, advances the external greatness of any state. Does he desire to cultivate the internal security, the commercial wealth, and the moral welfare of his subjects? he has had an opportunity of personally witnessing the growth of all these inestimable blessings in Great Britain, under a system opposite in all respects to that to which he subjects France? Does his majesty regard his personal security, and the preservation of his dynasty? He cannot but recollect that it was the recoil of public feeling from a superstitious tyranny, like that which he labours to erect, that sent one of his brothers to the scaffold, and drove another with himself, and tens of thousands of his friends and priests, into exile—an exile that would have been eternal but for the miraculous courage and constancy of one free protestant State. These considerations lead to the unavoidable conclusion, that the bigotry of Charles is sincere and disinterested, and therefore, perhaps, incurable. We may be therefore prepared for a succession of attacks upon the small remnant of religious liberty that still lingers in France; one of the consequences of which must be a renewal of the religious divisions of Europe. Already, the *Court Journals* of France have opened their attacks upon the Protestant governments of Great Britain, and the Netherlands; and the disaffected Roman Catholics in the States in question, do not scruple to avow their hope of aid from France. Such a state of things might be formidable, were it not that knowledge has now made too great a progress in Europe to retrograde at the command of any despot; and that it constitutes a power, now dormant and inactive it is true, but which would be called into operation by the first overt act of hostility against either of the free states obnoxious by their civil and religious liberty.

[*From Bell's Weekly Messenger, Nov.* 14.]

The presentation of Mr. Hurtardo at Court, on Friday last, completes our alliance with the South American States, and now severs the chain of dominion which bound them to the Spanish Monarchy; and though, strictly speaking, the presentation of that gentleman at Court only crowns the recognition of one of the new Republics, it establishes the independent rights, and decides on the separate existence of the whole. Questions of minor importance may remain to be settled between us and some of them—accidental circumstances may accelerate or retard the arrival of political envoys, but the great measure of acknowledgment, so far as principle is concerned, is now complete, and Mexico, Buenos Ayres, Chile, & Brazil, may enjoy as soon as they please the privileges of Colombia.

AFTER BUONAPARTE WAS SET ASIDE, THERE WAS A QUESTION AMONG THE ALLIES, OF THE POSSIBLE EXPEDIENCY OF PLACING SOME OTHER THAN A BOURBON ON THE THRONE OF FRANCE.

Mr. Canning's State Paper on the acknowledgement of the Independence of the Spanish American Colonies, March 25, 1825.

Louis the XVIIIth of France! Louis *Le Désiré*! jump out of Purgatory upon earth! Don't wait for the prayers of the Papists! But if there be such a place as Purgatory, and thou be'st there, jump directly upon earth and hear this! The Allies deliberated, when the throne of France *was actually vacant*! between a Bourbon and a nameless somebody,—but at least no Bourbon, no legitimate,—which they should place on the throne of France. This is, indeed, a death-stroke to legitimacy, given by the legitimates themselves. Hear this, Charles X. of France—(by the way, there was a Charles X. before, but no matter for that—he was only an honest Cardinal that cohabited with his sister)—Hear this, then, Charles X. of France, who art not yet got into Purgatory, but only in the hands of the Jesuits; hear it, and tremble on that throne which by so mere a casualty is thine! Now, for our own parts we shall say, though greatly the friends to legitimacy, yet had Buonaparte actually been upon the throne of France at the time alluded to, and the deliberation been whether we should continue our endeavours to shove him off by means of a Bourbon, considering not the question of right, but the different abilities of the two men, the one to *get up*, and the other to *keep upon* his seat, we might have hesitated: but when the usurper is actually tumbled off, and the throne empty, to hesitate whether we shall replace the rightful owner, or look about for some adventurer—one of the French Marshals, for example, or Prince Hohenlohe, the Papist miracle monger, or little Nap, or nobody knows whom, —this is such an insult both to the people of France, and to the Royal Family of France, as we could never have contemplated. And this tremendous truth has Mr. Canning conveyed, or re-conveyed, to the ears of the Royal Family of France, and to the whole French nation, eleven years after the country had been established under its ancient dynasty!

We confess our wish and intention was, to let this very fearful subject drop: but that Mr. Canning may see the injury that is done him by stupid writers, incapable of appreciating his eminent talents, we must state that we have been provoked from our intended silence, in consequence of seeing the indiscretion which we are now reprehending greatly aggravated in the *Courier* of last night; for that journal—not to our astonishment, for nothing astonishes us in it, but—to our renewed disgust, avows that Mr. Canning has published the awful fact, which indeed no one can deny; and that he has done it—only to get the better in an argument with Mr. Zea. These are the words of the *Courier*—" Why should not that fact be " stated *in reply to a false argument of Mr. Zea?!!*" And again—" A British Minister was not to presume even in the way of *argument* (mighty motive, to be sure!) to refer to the *notorious* fact, that even after Buonaparte was set aside, there was a question among the allies of the possible expediency of placing some other than a Bourbon on the throne of France."

Now, in observing upon the notoriety of the fact, we have only to say, that if it be notorious, poor Louis XVIII., now getting prayed out of Purgatory for this as well as other sins, must have been one of the most notorious—we will not say what—that ever existed: and if this subject is pressed further, we shall make a collection of extracts from his various speeches and other public documents during his reign, in direct contradiction to this assertion of Mr. Canning, and stating that his Majesty was called to the throne of his ancestors by the ardent wishes of his people; that he was borne on their shoulder; and that his faithful allies, true to his cause, and the principle of legitimacy, &c., &c. In truth, we believe the late King of France died, and that the present King has hitherto lived, without the knowledge of this "notorious fact." We shall now only add, that a deep stab has been already given to the amicable feeling existing between the two countries, as the *Courier* says (and we have been told that even that stupidity has been copied) "for the sake of argument."—*Times.*

FROM AMERICAN PAPERS,

New York, Jan. 3.

A letter received at Port au Prince, from Hamburg, states that the government of that Hanseatic city, had recognized the independence of the Republic of Hayti, and that it had named, for consul general, Mr. Weber, commission merchant, residing at Port-au-Prince.

From the National Intelligencer, Dec. 28.

It is understood that the president has nominated to the Senate, as commissioners on the part of this government to the Assembly of American Nations at Panama, Richard C. Anderson, of Kentucky, (at present minister to the Republic of Colombia,) and John Sergeant, of Philadelphia. William B Rochester, of New York, is nominated as secretary to the commission.

The nomination, by the president, to the Senate, of the commissioners to Panama, puts an end to all rumor on the subject of those appointments. The nomination has not been acted upon by the Senate. There is some difference of opinion, we believe, as to the expediency of the mission. If the opinion of the Senate be favorable to the object, the probability is, the nomination will not be seriously opposed.

January 6.

Captain Hilyer, of the Lucinda, from Smyrna, spoke on the 9th of November, an Austrian brig four days from Alexandria, Egypt, the captain of which informed him that the new expedition against the Greeks sailed from Alexandria on the 19th October. It consisted of 120 sail of frigates, fire ships and transports, with 30 000 troops.

Capt. Bukup, of the brig Eliza, arrived on Sunday from Alvarado, in 21 days, represents that great preparations were making when he left, among the merchants to remove to Vera Cruz.—A number of firms had already engaged houses there and were only waiting permission to transport their effects free of duty. The inhabitants from all parts of the country were flocking to Vera Cruz, which seems to be destined for the great commercial depot of Mexico.

By an arrival at Savannah on the 30th ultimo, in 19 days from Maranham, we have a confirmation of the famine at Ceara. And in addition, it is said, that the whole country north of Pernambuco, including Bahia, is in a great state of suffering from the excessive drought, being in want of both provisions and water. No freights were to be had.

Extract of a letter from Buenos Ayres, to a gentleman in New Haven, dated Oct. 29 1825. —" The times are still dubious; but I believe there will be a war. The Congress has been in secret session for three nights, and it is said that the Brazilian Consul has left the place. Every preparation is making here, and through the country for a vigorous onset. Extensive forts and batteries are rapidly finishing, and a number of gun boats are building, which are nearly completed. It is generally supposed that in the course of this week it will be decided whether we are to have war or not. The Brazilians have a fleet here sufficient to blockade the port, which measure will probably be enforced, in which case you will not hear from me again in some time."

Extract of a letter, dated Havana, 20th December 1825 —" The long expected expedition arrived here on the 18th inst. consisting of the Iberia, Lealtad and Perla, frigates, and Vengador brig, having nine transports under convoy, with 1500 troops on board. One ship with 910 men on board has not yet arrived, and 700 men it is said were landed in Porto Rico.

" The two frigates Iberia and Lealtad are new ships and of a large class, mounting fifty odd guns each, and are very fine vessels. Two brigs of war are to sail to day in quest of the missing ship.

" The arrival of this fleet has inspired the government with more confidence. No accounts of its sailing had been received, until the schr. Col. Armistead, arrived here, when it was seen in the papers of your city, which was confirmed a few days afterwards by a despatch over land from Trinidad, where a vessel had arrived which had spoken it."

January 17.

The New Orleans Editors anticipate, that the events of the ensuing year, will cause the planters of Cuba, to emigrate to the United States: and they are beginning to advocate the granting them permission to bring their swarms of slaves.

Brazil Slave Trade.—The Treaty between Great Britain and Brazil, permits the latter to continue the Slave Trade four years longer, on the Eastern coast of Africa between Cape Degeldo, and the Bay of Lourenco Marques, and on the western coast between the eighth and eighteenth degrees of south latitude; also with the territory claimed in Africa as Portuguese. South of the Equator. This accursed traffic will of course be driven brisker than ever during that period.

Brazil.—Advices from Rio Janeiro are to the 23d of November, and bring the Treaty mentioned by us last evening, abolishing the slave trade four years hence. On the 16th of November the Emperor reviewed a body of troops and sent them to assist in quelling the insurrection in the province of Rio Grande, on which occasion a flourishing proclamation was issued. The Daily Advertiser says, before the date of this proclamation, news was received from that province of the total defeat of the insurgent troops under Ribeira; but it is evident that the rebellion has not been crushed.

The emperor had visited the marine arsenal, in the steam boat Correio Imperial, and conversed with the European emigrants, lately brought into the country at his expense; and distributed a sum of money among them.

The towns are engaged in raising subscriptions for an equestrian statue in the capital to the Emperor, as a " monument of gratitude to their august and perpetual defender."

The Emperor " having resolved to put an end to the superstitious custom of intering the dead in churches, catacombs and cemeteries of the Capital, to the great injury of the health of the inhabitants, by producing sickness among those who breathe the infected air arising in the vicinity of such places, from the corruption of the bodies," gives orders that the subject shall be minutely examined into to the end that the project may be executed.

About thirty years since a poor Frenchman smuggled lace into France in the following manner: He trained an active spaniel to his purpose; he shaved the dog, and having rolled the lace round his belly, he put over it the skin of another dog so adroitly that it was impossible to discover the trick. The dog would then start, and pass through the gates of Malines or Valenciennes, in the face of the custom house officers, and would wait his master at a little distance in the open country Such was the success of this smuggler, that in less than five or six years he amassed a handsome fortune, & kept his coach; the trick was at last discovered, but the dog long eluded the custom house officers, sometimes leaping over a wall, at others passing secretly behind a carriage: one day, however while swimming near Malines, he was shot, having then about him lace worth 5,000 crowns.—*London paper.*